

РЕШЕНИЕ

№ 941

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12219** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП [населено място] против Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 3397/2020г. по описа на Софийски Районен съд /СРС/, 98-и състав, НО, с което е отменено Наказателно постановление № 462185-F476100/09.09.2019г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на Национална агенция по приходите – С. /ЦУ на НАП С./, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. /шестстотин лева/.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът оспорва изцяло мотивите на СРС, относно извода, че в процесния случай е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тоест, че се касае за маловажен случай. Подробни съображения в тази насока за изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени решението на СРС и да се потвърди изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован не се представлява. По делото е постъпила молба от юрисконсулт Н., с която заявява, че не възразява делото да се гледа в нейно отсъствие, поддържа касационната жалба, няма да сочи нови доказателства и няма доказателствени искания. Моли същата да бъде уважена, да бъде отменено първоинстанционното решение като незаконосъобразно и да бъде постановено ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева общо за две съдебни инстанции.

Ответникът – [фирма], редовно призован се представлява от адв.А., която заявява, че оспорва жалбата, поддържа подадения писмен отговор на касационна жалба. Моли касационната жалба да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски, съобразно представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба и счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х.-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съображенията за това са следните:

Въз основа на доказателствата по делото районният съд е приел, че на 07.03.2018 г. в периода от 16.55 до 18.00 часа, служители на ТД на НАП-С. извършили проверка в търговски обект – градински център на открито, находящ се вгр.С., [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК].

В хода на проверката, от управителя на дружеството А. В. Д. е изискан паспорта на фискалното устройство /ФУ/, монтирано и въведено в експлоатация в обекта, модел „D. E. SX-KL“, с ИН на ФУ № DY373466 и ИН на ФП № 36556569, регистрирано с потвърждение в НАП с № 3952429/13.08.2018 г., но тя не могла да го открие във фургона, където се съхранявала документацията и не го представила до приключване на проверката, въпреки, че ФУ притежавало такъв. За резултатите от проверката е съставен протокол № 0397218/07.03.2019 г., в който е отразено възражението на управителя Д., че паспортът е в обекта, но не може да го открие заради липсата на технологично време и натоварената търговска обстановка. С оглед установеното в хода на проверката св. Я. – инспектор по приходите в ЦУ на НАП С., съставил на жалбоподателя АУАН № F476100/10.03.2018 г. за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.06 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти на МФ, вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС. Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок касационна жалба. Не са налице основанията по чл. 34 от ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по

давност на извършеното нарушение.

За да постанови съдебното решение, районният съд е извършил проверка на издадените акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, описал е фактичката обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Обсъдени са показанията на разпитаните по делото свидетели. От събраните по делото доказателства, съдът е приел, че по делото е безспорно установено извършеното административно нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., а именно, че в проверения обект не е съхраняван паспортът на въведеното в експлоатация фискално устройство, както и че жалбоподателят не е посочил и представил доказателства за обстоятелствата по чл. 14, ал. 3 и чл. 50, ал. 6 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. В конкретния случай, въззивният съд е приел, че извършеното нарушение представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което на това основание е отменил издаденото наказателно постановление.

Районният съд е констатирал, че извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение е „малозначително“ и неговата обществена опасност е явно незначителна, тъй като не са настъпили вредни последици. С подробни мотиви, СРС е приел, че се касае за маловажен случай и следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил процесното НП.

Така постановеното от СРС е неправилно.

Констатираното нарушение от административния орган е правилно подведено под санкционната норма на чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно посочената разпоредба, на санкциониране подлежи „лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, а когато нарушението не води до неотразяване на приходи се налагат санкциите по ал. 1“.

Паспортът на фискалното устройство е задължителна документация, в която се вписват всички данни, свързани с функционирането на устройството. Във връзка с това, след регистрацията и въвеждането на фискалното устройство в експлоатация, задължителните вписвания в паспорта са свързани с режима на работа на устройството и поради това са част от отчетността, водена за същото. Съставът на деянието препраща общо към реда за отчитане на фискалните устройства, определен с Наредба № Н-18/13.12.2006 г., и поради това включва всички задължения, свързани с тази отчетност. Задължението за съхраняване на паспортите на фискалните устройства в търговския обект е въведено с чл. 42, ал.1, т.2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. Към датата на констатиране на нарушението - 07.03.2019 г., редът за отчетността безспорно включва и реда за съхраняване на регистри и документи, свързани с отчетността.

Редакцията на санкционната норма чл. 185, ал. от 2 ЗДДС, съдържаща и състава на нарушението е допълнена с ДВ бр. 23/2013 г. изрично с деянието „извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане“. Процесното деяние безспорно е формално, но не е свързано с неотчитането на приходи, с оглед на което се прилага по-ниската санкция по ал. 1 на същата разпоредба, както изрично препраща последното изречение на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС и на което основание правилно административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция с наказателното постановление в размер на 600 лв. /петстотин

лева/. Размера на санкцията е близка до законово определения минимум и предвид факта, че са констатирани и други нарушения на фискалната политика, настоящият състав намира за правилно определена.

Неизпълнението на задължението за съхраняване на паспортите на фискалните устройства в търговския обект е формално нарушение. Паспортът безспорно съществува, след като фискалното устройство е регистрирано по надлежния ред. Въззивната инстанция е приела малозначителност на нарушението като се е позовала на факта, че обществените отношения реално не са били засегнати, т.к. свидетелството е налично и е представено по делото. Подобен подход обезсмисля съществуването на самото задължение за съхраняване на паспорта на фискалното устройство в търговския обект и фактически никога не би се стигнало до прилагане на санкцията за неизпълнение на това задължение. Доводите на районния съд изключват приложимостта на правната норма, въвеждаща задължение за съхраняване на паспорта в търговския обект и на санкционната норма, което в никакъв случай не е съвместимо с цитираните цели по чл. 12 от ЗАНН, напротив, винаги би довело до оправдаване на всяко неспазване на процесното задължение и така до заобикаляне на закона чрез преценката на деянието като малозначително и на неговата обществена опасност като явно незначителна. Целта на чл. 12 от ЗАНН във всички случаи не изключва съществуването и прилагането на съответното задължение и санкционна норма.

С оглед на горното, постановената отмяна на наказателното постановление с обжалваното решение е извършена при неправилно прилагане на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Решението следва да бъде отменено, а издаденото наказателно постановление, потвърдено.

При този изход на делото, направеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 200 /двеста/ лева за две инстанции, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение от 11.10.2021г. постановено по НАХД № 3397 от 2020г. на СРС, НО, 98 състав, като вместо него ПОСТАНОВИ

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 462185-F476100/09.09.2019 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на Национална агенция по приходите – С. /ЦУ на НАП С./.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение за две инстанции в общ размер на 200 (двеста) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

